

ный день сѣдний! День гнѣва, день ярости, въ който ще да се откриятъ нашыте помышленія, и нашыте работы. „Въ скончаніи челоѣка, Открытіе дѣла егѡ.“ (а) говори Сѣрахъ. и пакъ апостолзо: „Сичкитѣ наши работы ще бѣдатъ обавлены.“ (б)

Тогива ще воздадеме слово заради времето, което тѣка на тоа свѣтъ напраздно изгубихме въ нашыте похоти: за всако помышленіе, за всака дѣла, и за сичкитѣ злы работы, които направихме, и които щѣхмѣ да направимѣ, но нерачихмѣ да ги направимѣ. „Всака дѣла пазна, колто кажатъ челоѣцытѣ, ще воздадатъ отвѣтъ за неа въ день сѣдний.“ говори Евангелистзо: (в). И юще ще воздадеме отвѣтъ за поученіята, които казѡваме на народа, ако да не ги казѡваме за Божіата слава, но за нашата похвала: за тайнытѣ, какъ ги употребѡваемѣ, вкратцѣ да речемѣ, за секое благодѣаніе, което пріахмѣ отъ Бога, и го обезчестихмѣ. Горко на насъ треокаанній грѣшницы! кога тогива „Бдавамъ праведнитѣ ще бѣдатъ достойны за Божіето царство, дѣла Евангелистзо: (г) а нїе грѣшній какъко ще бѣдимѣ; **Б** какъко големо трепераніе и срамъ ще бѣде на дѣшата! кога види самъ си челоѣкъз явно предъ очитѣ си, и сичкійо свѣтъ неговото срамно житіе,

(а) Сѣрахъ: гл. дѣ. (б) Евр. гл. дѣ. (в) Матд. гл. вѣ.

(г) Матд. гл. вѣ.